

опитва да опише света на Васил Попов като художествен продукт, реализиран в съответствие с най-важната научна теория на XX век – Теорията на относителността на Айнщайн.

Релативизмът като състояние на света предполага независимост на подвижните една спрямо друга инерциални системи, които спрямо някакъв неутрален координационен център, лежащ извън тях, са равнопоставени. Равногласни. Така нарастващата през книгите на Васил Попов относителност води до съвсем логичния извод в четвъртата глава, че релативизмът в един свят изисква по необходимост полифонизъм на създаващата го литература. Че в крайна сметка полифонизмът като явление на шейсетте години в самата си природа е отрицание на литературния монументализъм от петдесетте. И че писателят Васил Попов с неговите професионални музикантски умения и с многократно документираната си предразположеност към музиката на Бах, логично следва музикално-полифоничния принцип при композиране на своя литературен свят.

На 11 март 2010 г. Висшата атестационна комисия присъди на **Живка Колева-Златева** научната степен „доктор на филологическите науки” въз основа на защитена дисертация на тема „Лексиката от звуко-символичен (образоподражателен) произход в етимологичния анализ (Върху славянски езиков материал)”. В дисертацията е предложена методика за разпознаване и изследване на звуко-символичната лексика в етимологията, представен е богат корпус от славянски лексикални единици, за които има основания да се смята, че са от звуко-символичен произход.

Живка Колева-Златева е завършила Софийския университет „Климент Охридски” през 1983 г. специалностите руска филология и българска филология. Във Великотърновския университет „Св. Св. Кирил и Методий” работи от 1986 г., първоначално като асистент по руски език, а впоследствие, през 1987 г., печели конкурс за асистент по общо езиковедство. През периода 2004–2008 г. работи като лектор по български

език, литература и култура в Дебреценския университет, Р. Унгария. В момента във ВТУ чете лекции по увод в общото езикознание, психолингвистика, сравнителна граматика на славянските езици, българска етимология, психолингвистични особености на усвояване на българския език като втори език, както и курс по съставителство на учебници по български език като втори. Научните интереси на Ж. Колева-Златева са в областта на семантичната реконструкция, психолингвистиката на развитието, преподаването на българския език като втори език, звуковия символизъм. Автор е на три монографии, едната от които е издадена в чужбина, две учебни помагала и около 60 научни статии.

Димитриос Румпос е роден през 1967 г. в гр. Атина, Гърция. Завършва специалност „История и археология” във ВТУ „Св. св. Кирил и Методий” през 1993 г. От 1996 г. е преподавател по новогръцки език, история и култура на Гърция към катедра „Класически и източни езици и култури” на ВТУ. През 2003 г. защитава докторска дисертация на тема: „Богословското училище на о-в Халки и Българите (1844–1903)”.

Автор е на повече от 30 научни публикации, свързани с гръцко-българските културни връзки през XIX–XX в., историята на гръцкия език, методиката на преподаване на гръцкия език, историята на гръцката литература, присъствието на български преподаватели и студенти в гръцките учебни заведения и др.

Димитриос Румпос е автор на книгата „Атинският университет и модернизацията на българската култура през XIX в.”, на документалното издание „Български преподаватели и ученици в Богословското училище на остров Халки (1844–1903)” и на учебник по история и култура на Гърция „Ιστορία και πολιτισμός της Ελλάδας (1453–2000)”.

Ръководител е на Библиотечно-информационния център „Гръцки език и култура” към ВТУ от 2006 г. От 2008 г. е Директор на Гръцката фондация за култура в България, гр. София. През 2010 г. му е присъдено званието „доцент” по теория и история на културата.